

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства
та природокористування
Кафедра державного управління
та місцевого самоврядування

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

збірник наукових праць
Випуск 1
(2014 р.)

Рівне – 2014

Зміст випуску

<i>ТЕОРЕТИКО-МЕТОДО-ЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	Кальниш Ю. Г.	Особливості кадрового забезпечення сучасних політичних процесів в Україні.....	7
	Балабаєва З. В.	Особенности государственного управления в эпоху социальных сетей	13
	Скрипчук П. М., Строченко Н. І.	Адаптація законодавчо-нормативних документів України до ЄС.....	17
	Цимбалюк В. І.	Роль правової інформатики в уніфікації управлінських документів.....	21
	Акімова Л. М.	Становлення державного фінансового контролю в Україні.....	24
	Бова Т. В., Вострікова Н. В.	Аналіз засад басейнового принципу як механізму державного управління водними ресурсами.....	30
	Бутник Е. А.	Особенности формирования государственно-частного партнерства в Украине.....	34
	Іванюта П. В.	Особенности державного регулювання економіки за допомогою програмно-цільового управління.....	40
	Романенко Є. О.	Формування позитивного іміджу української держави як стратегічний напрям державної комунікативної політики.....	46
	Бондарчук Н. В., Пугач А. М.	Механізми державної підтримки сільського розвитку.....	54
	Гаман С. М.	Глобалізація інвестиційних процесів як унікальна можливість сталого розвитку країни.....	60
	<i>ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	Алейнікова О. В., Маланчук Л. О.	Державне управління сферою надрокористування.....
Щесюк С. В.		Взаємодія місцевих органів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у розвитку туристичної індустрії Рівненщини.....	67
Павлов В. І., Пивоварчук Л. В.		Процеси адаптації вітчизняної соціальної політики до європейських вимог.....	71
Крачунов Х., Кинджакова Е.		Проблеми и възможности за управление на устойчиво развитие на селските и граничните територии в Североизточен район на планиране чрез система за мониторинг.....	74
Міщук І. В., Пасічний В. Б.		Актуальні проблеми сфери муніципальних послуг, що надаються органами місцевого самоврядування в Україні та шляхи їх вирішення.	79
Okorskiy V. P., Sribna E.		Problems and Prospects of Improving the Quality of Management Training.....	84

	Ковшун Н. Э.	
	Проблеми забезпечення устійного водопользования в Україні.....	88
	Олійченко І. М., Дітковська М. Ю.	
	Удосконалення системи електронних послуг в органах державної влади.....	92
	Міщук Г. Ю.	
	Розвиток корпоративних соціальних інвестицій: нові можливості державного регулювання трудових відносин.....	98
	Самолук Н. М.	
	Грейдинг як інструмент ефективного управління персоналом.....	103
	Савонік Н. І., Пшеюк О. О.	
	Легалізація територіальної громади – перший етап розширення її повноважень.....	108
	Антонова С. Є.	
	Реалізація державної молодіжної житлової політики на місцевому рівні.....	111
	Коваленко М. М.	
	Богословська спадщина та державне управління: закономірність синтезу.....	116
	Гаман М. В.	
	Стратегія та напрями забезпечення фінансово-економічної безпеки держави в контексті регуляторної реформи.....	122
	Лопушинський І. П.	
	Люстрація як спосіб очищення влади: українські реалії та перспективи	128
	Сазонець І. Л.	
	Трансформація системи державного регулювання міграційних процесів та заходів протидії торгівлі людьми.....	131
<i>ЗАРУБІЖ- НИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВ- НОГО УПРАВЛІННЯ</i>	Акімов О. О., Рибак І. П.	
	Кадрове забезпечення державного управління: досвід зарубіжних країн.....	137
	Корбутяк В. І.	
	Проблеми впровадження електронного документообігу в Україні та їх вирішення на прикладі Естонії.....	145
	Śmiel Sylwia	
	Polityka prawna Unii Europejskiej wobec dziecięcej turystyki seksualnej....	150
	Малиновська О. А.	
	Шляхи вирішення проблеми внутрішніх переміщених осіб: деякі уроки із зарубіжного досвіду.....	154
	Yakymchuk A.	
	The International Experience of Management of the Preservation of biodiversity: Innovative Approach.....	163
	Вимоги до оформлення статей.....	169

Contents of this issue

<i>THE THEORETICAL AND METHO- DOLOGICAL ASPECTS OF PUBLIC ADMINISTRATION</i>	Kal'nysh Y.	The Features Staffing Contemporary Political Processes in Ukraine	7	
	Balabaeva Z.	The Features of Public Administration in the Era of Social Networks.....	13	
	Skrypchuk P., Strochenko N.	Adaptation of Legislative and Regulatory Documents of Ukraine to the EU...	17	
	Tsymbaliuk V.	The Role of Legal Informatics in the Unification of Administrative Documents.....	21	
	Akimova L.	The Formation of the State Financial Control in Ukraine.....	24	
	Bova T., Vostrikova N.	The Analysis of Basein Principle as a Mechanism of state Water Resources Management.....	30	
	Butnyk E.	The Features State-Formation Private Partership in Ukraine.....	34	
	Ivaniuta P.	The Features of State Regulation of Economy by Means of Program-Target Management.....	40	
	Romanenko E.	The Creating a Positive Image Ukrainian State as a Strategic Direction of State Communication.....	46	
	Bondarchuk N., Pugach A.	The State Support Rural Development.....	54	
	Gaman S.	Globalization Investment Process as a Unique Opportunity for Sustainable Development.....	60	
	<i>THE PRACTICAL ASPECTS OF PUBLIC ADMINISTRATION</i>	Aleinikova O., Malanchuk L.	The Public Administration of Subsoil Use.....	64
		Schesyuk S.	Cooperation of Local Executive Authorities and Local Authorities in the Development of Rivne Region Tourism Industry.....	67
		Pavlov V., Pivovarchuk L.	The Process of Adapting Domestic Social Policy to European requirements.....	71
Krachunov H., Kindzhakova E.		Problems and Opportunities for Susnainable Management of Rural and Border Areas in North-East Planning Region.....	74	
Mishchuk I., Pasichnyuk V.		The Actual Problem Areas of Municipal Services Provided Local Government in Ukraine and Solutions.....	79	
Okorskiy V. P., Sribna E.		Problems and Prospects of Improving the Quality of Management Training...	84	
Kovshun N.		The Problems of Sustainable Water Use in Ukraine.....	88	
Oliychenko I., Ditkovska M.			92	

	The Improvement electronic services in public authorities.....	
	Mishchuk G.	
	The Development of Corporate Social Investment: New Opportunities Public regulation of labor relations.....	98
	Samoliuk N.	
	Grading as a Tool for Effective Management of Resources.....	103
	Savonik N., Psheyuk O.	
	The Legalization territorial community – the First Phase Expansion of its Powers.....	108
	Antonova S.	
	The Implementation of State Youth Housing Policy at Local Level.....	111
	Kovalenko M.	
	The Theological Heritage and Governance: Synthesis pattern.....	116
	Gaman N.	
	Strategy and Areas of Providing Financial and Economic Security in the Context of the State Regulatory Reform.....	122
	Lopushynskyy I.	
	The Lustration as a Method of Cleaning Power: Ukrainian Realities and Prospects.....	128
	Sazonets I.	
	Transformation of Public Administration System of Migration Processes Regulation and Countermeasures Stores People.....	132
<i>THE FOREIGN GOVERNMENT EXPERIENCE OF PUBLIC ADMINISTRATION</i>	Akimov O., Rybak I.	
	The Staffing of Public Administration: Foreign Experience.....	137
	Korbutiak V.	
	The Problems of Ukraine Electronic Documents and Solutions on Example of Estonia.....	145
	Chmel' S.	
	Legal Policy on Child Sex Tourism in the European Union.....	150
	Malynows'ka O.	
	Solutions to the Problem of Internally Displaced Persons: Some Lessons From the World Experience.....	154
	Yakymchuk A.	
	The International Experience of Management of the Preservation of Biodiversity: Innovative Approach.....	163
	Requirements for Authors	169

УДК 35004.031:55(035)

Корбутяк В. І.,
к.т.н., доцент кафедри державного управління та місцевого самоврядування,
Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБИГУ В УКРАЇНІ ТА ЇХ ВИРІШЕННЯ НА ПРИКЛАДІ ЕСТОНІЇ

Korbutiak V., повинно бути так **Candidate of Engineering**
Ph.D. of Technical Sciences, Associate Professor of Public Administration and Local Government Department,
National University of Water Management and Nature Resources Use, Rivne

PROBLEMS OF UKRAINE ELECTRONIC DOCUMENTS AND SOLUTIONS ON EXAMPLE OF ESTONIA

Показано необхідність розвитку інформаційного суспільства, наведені проблеми впровадження електронного документообігу в Україні. Розглянуто досвід Естонії щодо впровадження електронного урядування, зокрема, електронного документообігу та обґрунтовано його застосування в умовах України.

Показана необхідність розвитку информационного общества, приведены проблемы внедрения электронного документооборота в Украине. Рассмотрен опыт Эстонии по внедрению электронного управления, в частности, электронного документооборота и обосновано его применение в условиях Украины.

The necessities of the development of the information society are the problems of implementing electronic document management in Ukraine. The experience of Estonia to implement e-government, including electronic documents and justified its application in Ukraine.

Ключові слова: електронний документообіг, електронне урядування, інформаційне суспільство, інформаційні технології, державні органи, послуги.

Ключевые слова: электронный документооборот, электронное управление, информационное общество, информационные технологии, государственные органы, услуги.

Keywords: electronic document management, e-government, information society, information technology, government agencies and services.

Постановка проблеми

На сьогодні впровадження електронного документообігу в Україні носить не системний не комплексний та відомчий характер. Єдина інфраструктура міжвідомчої інформаційної взаємодії державних органів та суб'єктів господарювання із застосуванням інформаційних технологій не створена, при цьому Єдиний веб-портал органів виконавчої влади, який повинен бути основою інтегрованої системи "Електронний Уряд", виконує переважно презентаційну та інформаційну функції.

Невизначеність правових засад та організаційно-технічних рішень щодо забезпечення впровадження електронного документообігу, відсутність єдиного підходу до застосування інструментів і механізмів організації та координації діяльності державних органів у сфері інформатизації має місце в нашій державі.

Впровадження інформаційних технологій у державному управлінні у більшості випадків також не має системного характеру. Державними органами проводиться робота з опрацювання документів переважно у паперовому вигляді, що

значно ускладнює оперативне вжиття заходів для вирішення проблемних питань, своєчасне надання адміністративних послуг та довідкової інформації з питань діяльності державних органів.

Обсяг технічної роботи з документами найчастіше за все настільки великий, що може заміщати основний зміст діяльності, звідси – погіршується ефективність діяльності як окремих установ, так і системи державного управління в цілому. Основним механізмом організації взаємодії між органами державної влади та органами місцевого самоврядування, громадянами і суб'єктами господарювання повинен стати електронний документообіг з використанням електронного цифрового підпису.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

На даний час багато науковців пропонують свої напрацювання у галузі електронного документообігу. Так, Ж. Бурніс'єн [1], І.В. Васюков, С.М. Головань, А.М. Давиденко, В.О. Хорошко, Л.М. Щербак [4], А. Хінінський [6] у своїх працях наводять досить ґрунтовні, але дещо розрізнені пропозиції щодо впровадження електронного документообігу в органах

державної влади. Разом з тим, існує проблема комплексного підходу до вирішення проблеми інформаційного забезпечення шляхом впровадження електронного документообігу не тільки в окремих структурах органів державної влади, але й між органами місцевого самоврядування, громадянами і суб'єктами господарювання.

Мета статті

Дослідження проблем впровадження електронного документообігу в Україні та аналіз досвіду Естонії у запровадження електронного документообороту з використанням електронного цифрового підпису.

Виклад основного матеріалу

Наша держава проголосила вступ до Європейського Союзу одним із пріоритетних напрямків розвитку країни. Для будь-якої країни, яка входить до Європейського Союзу, висувуються вимоги стосовно адаптації до європейських стандартів, зокрема, вимоги у сфері електронного урядування, у тому числі, запровадження механізму електронного документообігу.

Особливість розвитку держави у таких умовах потребує розроблення скоординованих заходів щодо розвитку інформаційного суспільства та суспільства знань в цілому. З цією метою в Україні необхідно об'єднати зусилля держави, бізнесу та громадянського суспільства, враховуючи, що на даний час для більшості держав розвиток інформаційного суспільства є одним з національних пріоритетів. При цьому інформаційно-комунікаційні технології є необхідним інструментом соціально-економічного прогресу, одним з основних чинників інноваційного розвитку економіки [3].

Водночас рівень розбудови інформаційного суспільства в Україні, як зазначається у Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні, не відповідає потенціалу та можливостям України. До основних чинників, які призвели до гальмування розвитку інформаційного суспільства в Україні можна віднести:

- відсутність дієвого механізму виконання завдань розвитку інформаційного суспільства. Реалізація органами виконавчої влади плану заходів з виконання завдань, передбачених Законом України “Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки”, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 серпня 2007 р. № 653, не забезпечила створення умов для розвитку інформаційного суспільства в Україні;

- неефективність роботи Міжгалузевої ради з питань розвитку інформаційного суспільства, утвореної відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 14 січня 2009 р. № 4 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 3, ст. 77);

- економічна криза, що призвела до зменшення обсягу фінансування робіт у рамках виконання Національної програми інформатизації, внаслідок чого зменшився вплив Програми на процеси інформатизації в державі та посилилася децентралізація підходів до здійснення заходів з розбудови інформаційного суспільства відповідними державними

органами;

- відсутність процедури погодження з Адміністрацією Держспецзв'язку створення та розвитку інформаційно-телекомунікаційних систем, в яких оброблятиметься інформація, що є власністю держави, або інформація з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законодавством;

- низький рівень взаємодії замовників Національної програми інформатизації щодо погодження Генеральним державним замовником Національної програми інформатизації завдань (проектів) створення інформаційно-телекомунікаційних систем державними органами.

- Крім того, уповільнено та недостатньо координується процес впровадження електронного урядування, а саме:

- результати розроблення і впровадження на замовлення державних органів інформаційно-комунікаційних технологій не завжди мають системний характер;

- повільно впроваджуються сучасні засоби доступу громадян до публічної інформації суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації;

- органи місцевого самоврядування порівняно з центральними органами виконавчої влади мають значно нижчий рівень інформаційно-технологічного забезпечення адміністративно-управлінських процесів, а також розвитку інформаційно-технологічної інфраструктури та державних інформаційних систем;

- відсутній системний підхід до впровадження електронного документообігу, що взаємодіє в інтегрованій електронній інформаційно-аналітичній системі державних органів, яка призначена насамперед для забезпечення міжвідомчої інформаційної взаємодії;

- не виконується завдання з розбудови інформаційної інфраструктури, прийняття рішень та стандартів у галузі електронного обміну інформацією на міжвідомчому рівні, а також між державними органами, громадянами та організаціями, що є особливо актуальним у процесі подальшого розвитку державних електронних інформаційних систем;

- не забезпечене надходження та постійне архівне зберігання електронних документів з електронним цифровим підписом;

- низьким є рівень комп'ютерної грамотності державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, що актуалізує питання організації безперервного навчання та оцінки навичок використання інформаційно-комунікаційних технологій;

- зберігається цифрова нерівність у використанні інформаційно-комунікаційних технологій;

- зберігаються проблеми організації широкосмугового доступу для користувачів і низькі показники якості доступу до Інтернету.

Як результат, чітко прослідковується відомчий підхід до створення сучасних інформаційних систем, що у свою чергу привів до значного дублювання інформації, відсутність єдиних

стандартів та несумісність ресурсів, складність доступу тощо. Внаслідок такого стану сьогодні відсутня можливість надання

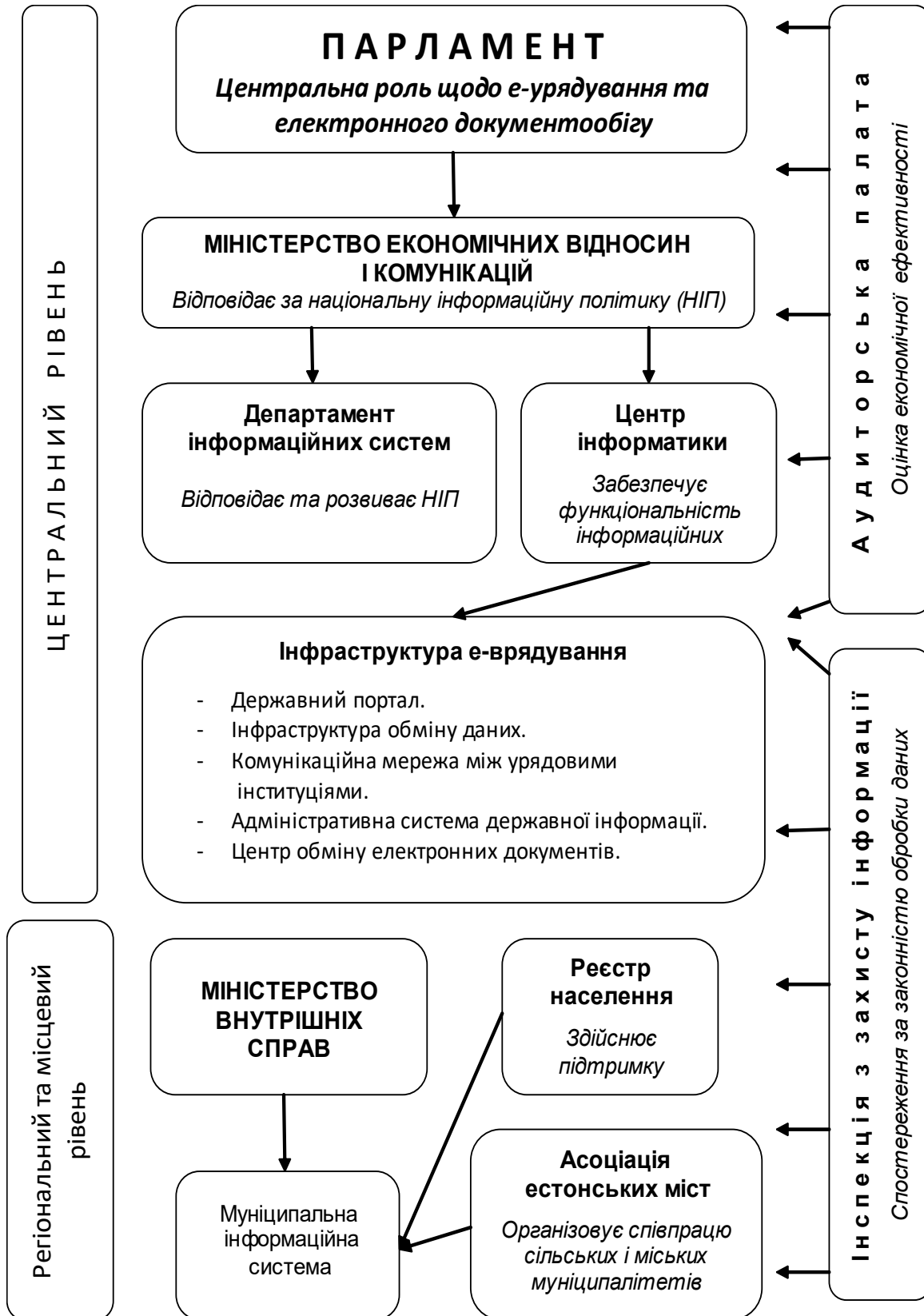

Рис. 1. Організаційна схема е-врядування електронного та електронного документообігу в Естонії інтегрованих державних послуг, у тому числі, адміністративних послуг електронними засобами. Проблеми, що

перешкоджають впровадженню електронного документообігу та елементів електронного урядування в цілому у діяльності органів державної влади, носять комплексний міжвідомчий характер і не можуть бути вирішені на рівні окремих органів державної влади. Розвиток електронного урядування потребує побудови складних і гнучких систем, вимагає проведення скоординованих організаційно-технологічних заходів і погоджених дій органів державної влади в рамках єдиної державної політики.

Ситуацію ускладнює те, що зворотного зв'язку в існуючій системі державного управління розвитком інформаційного суспільства майже не існує. Система прийняття рішень має інерційний (не оперативний) характер, в ній відсутні чітко визначені цілі управління, стратегії їх цілей тощо.

Більш того, необхідно визнати що готовність органів влади спілкуватися з громадянами в електронному режимі дуже низька. Практично відсутня електронна взаємодія між відомствами. Канцелярії, загальні відділи, відділи по роботі з зверненнями громадян не мають технічних можливостей по роботі з електронними документами. Відсутня державна система підготовки державних службовців для роботи з населенням в електронному режимі.

Разом з тим, цікавим є досвід Естонії – країни-лідера серед європейських країн із провадження інтернет-технологій у сфері державного управління.

За статистикою, 76% населення Естонії користуються Всесвітньою мережею, 63% сімей мають комп'ютери вдома, 82% домашніх комп'ютерів підключені до Інтернету. В Естонії понад 700 громадських точок доступу в Інтернет, 51 на 100 тис. осіб., 94% податкових декларацій громадян та 97% декларацій підприємців подані в електронному вигляді (2011 рік). 94% банківських транзакцій проходять он-лайн. Естонія – на 1-му місці в Інтернет-банкінгу (наступні – Норвегія, Нідерланди, Нова Зеландія). Країна посідає 24-те місце (з усіх 134-х Україна – на 75-му) в індексі мережевої готовності ООН [2].

Останні е-нововведення в Естонії — із серпня цього року місце в черзі на естонсько-російській границі можна буде замовити в Інтернеті за 1 євро [3]. Естонська Інтернет-революція, таким чином, виплеснулася за рамки однієї окремої взятої країни: послуги єдиної естонської інформсистеми тепер почнуть одержувати й росіяни. Користуватися цією системою пропуску можна буде на всіх трьох пунктах перетинання — у Нарві, Койдула й Лухамаа, і, зрозуміло, усім, хто її перетинає, незалежно від громадянства.

Подібні нововведення в Естонії давно поставлені на конвеєр — вони вже змінили життя й продовжують міняти її в самих несподіваних вимірах, від виборів до одержання дозволів на рибний лов. Залишаючись найчастіше невидимим і зайвий раз не докучаючи, держава, яку просунути користувачі все частіше називають "Е-Естонією", залишається в постійному контакті зі своїми громадянами, а громадяни — з державою.

Першим естонським IT-Проривом стала заміна рубля на крону в 1992-м. Під монетарну реформу була створена електронна база даних осіб, що одержали право міняти гроші,

тобто перший реєстр населення. Через рік при Міністерстві транспорту й комунікацій був створений Департамент державних інформаційних систем (ДДІС) [3].

Запровадження електронного документообігу та і електронного урядування в цілому має законодавче підґрунтя, тому центральна роль щодо електронного урядування в Естонії належить органу законодавчої влади, тобто Парламенту (рис. 1).

Політичну відповідальність за розвиток і впровадження національної інформаційної політики несе Міністерство економічних відносин і комунікацій. Департамент державних інформаційних систем, що здійснює свою діяльність у рамках вищезазначеного міністерства, відіграє ключову роль у розробці та впровадженні цієї політики в життя. Крім того, цей орган відповідальний за координацію та контроль державної інформаційної системи [4]. Центр інформатики є підрозділом Міністерства економіки і комунікацій. Створений для забезпечення функціонування і розвитку спільних інформаційних систем естонської адміністрації.

Не останню роль в електронному урядуванні Естонії відіграє Аудиторська палата. Вона оцінює економічність, ефективність, результативність діяльності публічної адміністрації та надає рекомендації парламенту і уряду країни, що допомагають підвищити якість державного урядування.

Важливе місце в інформаційно розвиненому суспільстві належить Інспекції із захисту інформації. Головне її завдання зводиться до здійснення незалежного спостереження за законністю обробки анкетних даних і баз даних. Також інспекція здійснює заходи із захисту інформації.

На регіональному та місцевому рівнях розробкою, імплементацією та забезпеченням е-урядування займаються такі установи: Міністерство внутрішніх справ, яке проектує муніципальну інформаційну систему і готує план дій. Підтримку здійснює Реєстр населення.

Також на муніципальному рівні задіяна Аудиторська компанія та Асоціація естонських міст, що являє собою добровільний союз, заснований для того, щоб представляти спільні інтереси та організовувати співпрацю міських і сільських муніципалітетів, у тому числі у сфері електронного урядування. Взагалі слід сказати, що система електронного урядування діє децентралізованим шляхом, передаючи максимум повноважень органам місцевого самоврядування. Система працює досить швидко, будь який запит обробляється залежно від ступеня складності від 30 секунд до 2 годин.

Естонія почала випуск ідентифікаційних карток у січні 2002 р. Вони стали відповіддю на закон про цифровий підпис, прийнятий 8 березня 2000 р. Згідно із цим законом всі естонці віком від 15 років і старше обов'язково повинні отримати таку картку. До кінця 2005 р. їх мали вже близько 80% населення. Зараз охоплення практично повне. Паспорт, посвідчення водія, проїзний квиток, кредитку, амбулаторну карту поліклініки та багато чого іншого в Естонії замінює особиста ГО-картка. За допомогою пристрою для персонального комп'ютера та цієї картки можна побачити всю інформацію, яку збрала про

громадянина держава в об'єднаній базі даних, навіть більше скористатися нею за будь-якої потреби.

Практично це виглядає так: поліція не має права оштрафувати водія за відсутність посвідчення, оскільки в базі є інформація про нього. Не потрібно збирати різноманітні довідки, оплачувати якісь квитанції, щоб отримати, приміром, ліцензію. Варто зробити запит, указати банківський рахунок, а робот автоматично збере все необхідне і повідомить вас про результат. Найцікавіше, що і ліцензію також не потрібно мати в паперовому вигляді, достатньо, що інформація про неї з'явиться у базі даних.

У будь-якому разі жодна державна структура не вимагатиме від вас інформації, яка вже є в цій системі.

Переглядати дані про особу має право лише обмежене коло чиновників, та і то за наявності повноважень і необхідності. Державні органи не мають права запитувати особисті дані про особу повторно, якщо громадянин уже їх надавав, причому не важливо, в яке відомство. Питання конфіденційності поставлене на гідний рівень. Доступ чиновників до персональної інформації обмежений: кожний запит персональних даних автоматично лишає слід у системі. Будь-який громадянин може подивитися, що знає про нього держава і хто конкретно з державних службовців ним цікавився.

Серед великої кількості послуг, що стають можливими завдяки впровадженню в Естонії електронного документообігу, можна виділити такі послуги громадянам та бізнесу.

Послуги для громадян:

1. Упорядкування податкових платежів. дає можливість платникам податків, якими є громадяни Естонії, контролювати стан речей у сфері їх персонального оподаткування. Вони можуть бачити свої податкові відрахування, заповнювати податкову декларацію, підрахувати всі податкові відрахування соціального призначення, подавати апікаційну форму на відшкодування ПДВ та контролювати його повернення через Інтернет.

2. Пошук роботи через центри працевлаштування. Вакансії пропонуються національною та регіональними службами зайнятості. У дистанційному режимі пропонується короткий опис роботи, крайні строки для подачі заявки і контактна інформація для тих, хто бажає взяти участь у конкурсному відборі. Анкета заповнюється і відсилається також через глобальну мережу (центральний уряд).

3. Соціальні виплати. Здійснюються завдяки електронним технологіям. Необхідна інформація й апікаційні форми заповнюються та надсилаються електронним шляхом.

4. Персональні документи (посвідчення водія, паспорт громадянина). Сучасний стан електронного суспільства Естонії дозволяє навіть сервіс, що стосується ідентифікаційних документів, перевести в електронний формат (центральний уряд).

5. Реєстрація транспортних засобів також здійснюється без необхідності стояти в черзі на майданчику державтоінспекції. Необхідна інформація і заповнені форми подаються в естонський центр реєстрації транспортних засобів Estonian

Motor Vehicle Registration Centre (ARK) електронним шляхом (центральний уряд).

6. Дозвіл на будівництво (місцеві органи влади).
7. Поліцейський облік (центральний уряд).
8. Публічні бібліотеки (центральний уряд).
9. Свідоцтва про шлюб, про народження (місцеві органи влади).
10. Вступ до вищого навчального закладу (центральний уряд).
11. Повідомлення про переїзд, зміну адреси (центральний уряд).
12. Медичний сервіс. Надає можливість попередньої консультації, пропонує інформацію щодо доступності в даний момент часу тих чи інших послуг, можливість реєстрації, призначення прийому і т. ін.

Певні послуги можуть бути надані лише за рахунок об'єднання зусиль кількох державних структур. Це стосується, приміром, питань реєстрації підприємств, зовнішньоекономічної діяльності тощо. З цією метою в Естонії у рамках програми створення електронного врядування серйозну увагу приділили взаємодії державного апарату зі спільного обслуговування бізнесових структур найраціональнішими способами, якомога простішими, швидкими й комфортними. Підприємство, звернувшись до однієї державної структури та виконавши юридично значимі дії, не повинне оповіщати про це інші. За нього це зробить державна структура, яка має комп'ютерний зв'язок з іншими організаціями.

Послуги для бізнесу:

1. Сплата соціальних платежів он-лайн.
2. Податок з доходів корпорацій.
3. Податок на додану вартість.
4. Подача статистичної звітності.
5. Заповнення митних.
6. Отримання екологічних дозволів.
7. Здійснення державних закупівель он-лайн.

Висновки

Наведені факти свідчать про те, що Естонія спромоглася запровадити електронно-комунікаційні нововведення та, зокрема, електронний документообіг, які системно вплинули на якість стосунків держави, бізнесу та громадян.

Такі проведені зміни у рамках єдиної державної політики країни Естонії, без відомчого підходу, враховуючи, повагу на приватність окремого громадянина заслуговують якщо не на банальне копіювання то хоча б на врахування їх у розбудові інформаційного суспільства України.

Література:

1. Бурніс'єн Ж. Електронний документообіг. Удосконалення. Сучасні тенденції розвитку / Ж. Бурніс'єн, Р. Оберт. – К., 2009. – С. 102-104.
2. Зарубіжний досвід упровадження електронного врядування / авт. кол.: Т. Камінська, А. Камінський, М. Пасічник та ін.; за заг. ред. д-ра наук з держ. упр., проф. С. А. Чукут. – К., 2008. – 200 с.

3. Електронний ресурс : <http://www.zakonoproekt.org.ua/jak-e-estoniya-peretvoryla-vladu-v-nevydymku.aspx>.

4. Основи організації електронного документообігу: підручник : у 2 т. Т. 1 / І.В. Васюков, С.М. Головань, А.М. Давиденко, В.О. Хорошко, Л.М. Щербак ; Держ. ун-т інформ.-комунікац. технологій. – К., 2008. – 230 с.

5. Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні (розпорядження КМУ від 5 травня 2013 року № 386-р. Електронний ресурс : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/386-2013-%D1%80>.

6. Хінінський А. Електронний цифровий підпис (у запитаннях і відповідях)/А. Хінінський // Секретар-референт. – 2011.-№1 – С.38-42.

References:

1. Burnis'yen, Zh. (2009), Elektronnyy dokumentoobih. Udoskonalennya. Suchasni tendentsiyi rozvytku [Electronic document. Improvements. Modern trends.], Kyiv, Ukraine.

2. Kamins'ka, T. Kamins'kyy, A. Pasichnyk M. (2008), Zarubizhnyy dosvid uprovadzhennya elektronnoho uryaduvannya [Foreign experience of implementation of e-governance], Kyiv,

Ukraine.

3. Zakonoproekt (2013), "Yak E-Estoniya peretvoryla vladu v nevydymku Elektronnyy resurs", available at: <http://www.zakonoproekt.org.ua/jak-e-estoniya-peretvoryla-vladu-v-nevydymku.aspx>, (Accessed 8 January 2013).

4. Vasyukov, I.V. Holovan', S.M. Davydenko, A.M. Khoroshko, V.O. Shcherbak L.M. (2008), Osnovy orhanizatsiyi elektronnoho dokumentoobihu [Fundamentals of electronic document], u 2 t. T. 1, Derzh. un-t inform.-komunikats. tekhnolohiy, Kyiv, Ukraine.

5. Ofitsynyy sayt Kabinetu Ministriv Ukrayiny (2013), "Stratehiya rozvytku informatsiynoho suspil'stva v Ukrayini (rozporядzhennya KМУ vid 5 travnya 2013 roku # 386-r", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/386-2013-%D1%80>, (Accessed 15 March 2013).

6. Khinins'kyy, A. (2011), " Digital Signature (questions and answers)", Sekretar- referent, vol. 1, pp. 38–42.

Стаття надійшла до редакції 20.07.2014 р.

УДК 628.171.034.2:352/354

Ćmiel Sylwia,

Rector, Alcide De Gasperi University of Social Sciences in Józefów, Poland

POLITYKA PRAWNA UNII EUROPEJSKIEJ WOBEC DZIECIĘCEJ TURYSTYKI SEKSUALNEJ. LEGAL POLICY ON CHILD SEX TOURISM IN THE EUROPEAN UNION

Чмель С.,

Ректор, Вища школа Євротериторіальної економіки імені Альчіде де Гаспарі, м. Юзефов, Польща

ПРАВОВА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ДИТЯЧОГО СЕКС-ТУРИЗМУ

Child sex tourism is a type of the child prostitution obviously connected to the tourism industry. The term defines the criminal act committed by individuals that travel or use tourist status to abuse children sexually. Child sex tourism is an offence on children, child sexual abuse, child pornography and importuning a child for a sexual activity.

Детский секс-туризм это разновидность детской проституции с отчетливой связью с туристической индустрией. Этот термин определяет преступные действия лиц, которые путешествуют или пользуются статусом туриста с целью сексуального использования детей. Детский секс-туризм это преступление по отношению к детям, связанное с сексуальным насилием над детьми, детской порнографией и сексуальными домогательствами.

Дитячий секс-туризм це різновид дитячої проституції із виразним зв'язком із туристичною галуззю. Це поняття визначає злочинні дії осіб, які подорожують або користуються статусом туриста із метою сексуального використання дітей. Дитячий секс-туризм це злочин по відношенню до дітей, пов'язаний із сексуальним насильством над дітьми, дитячою порнографією і сексуальними домаганнями.

Keywords: child sex tourism, criminology, criminal law, European Union law.

Ключевые слова: детский секс-туризм, криминалистика, уголовное право, право Европейского Союза.

Ключові слова: дитячий секс-туризм, криміналістика, кримінальне право, право Європейського Союзу.

Uzasadnienie problemu badawczego

Wyniki badań przekazane podczas Kongresu Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) w Sztokholmie w 1996 r. na temat

prostyucji i pornografii dziecięcej, wskazały na to, że problem ten jest znany na całym świecie. W odniesieniu do poszczególnych